

LBRIS

We know
books

Nadia A. Linette

Frati vitregi

Editura
Petale Sorise

Nojorid, 2025

Capitolul 1

Cele două autovehicule frânează brusc, evitând accidentul la milimetru.

– Ce dracu'?! bombăne bărbatul din Mercedesul de lux. Nu știi să semnalizezi, tembelule?!

Doar după ce Golful gri metalizat o ia la dreapta, tăindu-i calea, observă tânăra care stă pe bancheta din spate. Rămâne pentru câteva clipe nemișcat, apoi inspiră adânc și virează și el pe poteca îngustă care duce spre vila ascunsă între copaci. Trece de clădire și parchează în curtea din spate, apoi coboară de la volan și intră în casă prin terasă, evitând intrarea principală.

Tânăra trage după ea o valiză pe roți. Se oprește în fața bărbatului, privindu-l fix, cu capul dat pe spate. Îi ajunge doar până la bărbie.

– Bună ziua! salută el.

– O caut pe mama! spune fata, fără să răspundă la salut, privind în jur.

Nu-i place lipsa ei de politețe, dar își dă seama că e nervoasă. S-a supărat pe taximetristul care nu știe să conducă? Știe cine e tânăra, dar se pare că ea nu îl cunoaște. Fiind lipsită de bune maniere, ceea ce îl surprinde, pentru că i-a fost descrisă ca total altfel de persoană, nu i se prezintă nici el.

– Încă nu au sosit, alege să răspundă.

– Taximetristul mi-a lăsat bagajele afară. Adu-le în casă! îi poruncește, apoi lasă valiza și trece pe lângă el.

Bărbatul tace. Se gândește câteva clipe, apoi iese din casă și privește mormanul de geți. Nu înțelege cum le-a putut trambala pe toate, femeie fiind. Dar cine știe... poate și le-a legat de gât sau i-a spus vreunui prost să le transporte, la fel cum tocmai a făcut și cu el. Se hotărăște să i le ducă până la baza scărilor. Nu are de gând să le mai care mai departe.

Fata intră în bucătărie și își toarnă într-un pahar apă din carafa de pe dulap. Apoi ia o piersică din bolul cu fructe de pe masă și începe să muște cu poftă. După ce termină de mâncat, ia alta și o devorează și pe aceea cu rapiditate.

Iese din bucătărie, dar când vrea să urce treptele, vede mormanul de bagaje zăcând în fața scării. Își pune mâinile în solduri, nervoasă, apoi privește în jur.

– Unde ești, sexosule?!

Bărbatul îi aude strigătul de pe terasă. Chiar dacă în alte condiții ar fi considerat acel cuvânt un compliment, în situația actuală, tonul vocii individei aduce mai degrabă cu mugetul unui taur pregătit să-și atace adversarul. Hotărăște să nu răspundă.

Dar în clipa următoare se găsește față în față cu „taurul” fioros.

– Sexos obraznic! se răstește fata la el. Ți-am spus să-mi duci bagajele!

– Ce ar fi să-ți miști fundul ăla apetisant și să ți le duci singură?!

Însă „taurul” se transformă într-o clipă în balaurul care aruncă flăcări.

– Cine te crezi să îmi vorbești în felul acesta?

– Nu știi cine te crezi tu, răspunde bărbatul, dar eu sunt proprietarul a jumătate din ce există aici.

Fata a rămas cu gura căscată, privindu-l mută pentru câteva clipe.

– Îi voi spune tatei cum te-ai comportat cu mine! îi aruncă pe un ton hotărât.

– Tremur de frică! o confruntă.

Se aude un motor de mașină oprind în fața casei, moment în care tânăra fuge într-acolo.

– Tati! sare în brațele bărbatului care coboară de la volanul Dusterului și îl îmbrățișează strâns.

Noul sosit o cuprinde cu brațele și îi sărută creștetul.

O femeie trecută de prima tinerețe, dar care și-a păstrat trăsăturile fine și frumoase, coboară din dreapta șoferului și le zâmbește celor doi îmbrățișați. Apoi își ridică privirea spre intrarea în clădire, unde tânărul stă sprijinit cu un cot de tocul ușii.

– Ați sosit amândoi! exclamă femeia entuziasmată.

Bărbatul coboară treptele și, îndreptându-se spre ea, îi sărută mâna, apoi o strânge cu patos în brațe.

Noul sosit pășește spre casă, cu brațele în jurul fetei, povestind ceva amuzant, amândoi râzând cu poftă.

Tânărul îi privește cu jind.

– Ai cunoscut-o? îl întreabă femeia.

– Îhm..., răspunde morocănos.

– Parcă a mai crescut și s-a făcut mai frumoasă..., comentează ea, cu dragoste în privire.

Individului îi e ciudă pe fată pentru comportamentul obraznic, dar tace.

Pornesc și ei spre intrarea în clădire.

– Cristi, cum ai putut să îi spui surorii tale să-și care singură bagajele? îl mustră bărbatul mai în vârstă, imediat ce pune piciorul în hol.

Strânge din fălci enervat, dar nu răspunde. Ține prea mult la femeia de lângă el pentru a o supăra cu obrăznicia tinerei. Fata doar zâmbește, ținându-se de brațul celui care i-a luat apărarea. O privește iritat. Îi va arăta el cine e șefu' acolo, dar la momentul potrivit. Se apropie de mormanul de genți și, culegând câteva, urcă încet.

Cele două femei și vârstnicul intră în camera de zi, povestind entuziasmați.

Când termină de cărat bagajele „prințesei” se alătură lor, așezându-se pe un fotoliu.

– Cristi, i se adresează tatăl său râzând, ne-a povestit Diana că ai fost cam nepoliticos cu ea.

Se întoarce spre fata care, atunci când îi întâlnește privirea, încremenește.

– Cum a fost în vacanță? se adresează el celor doi seniori, evitând afirmația tatălui său.

– A fost foarte frumos, zâmbește femeia înțelegând că e supărat, motiv pentru care a schimbat subiectul.

– Tată, când te întorci la lucru?

– De fapt, fiule, noi doi, spune strângând mâna consoartei sale, ne-am hotărât să vizităm lumea. Un fel de tur... Și aș vrea să mă retrag.

– Ai o grămadă de proiecte neterminate, protestează tânărul.

– Știu, motiv pentru care m-am gândit să îți aduc un ajutor. Diana de curând a absolvit masteratul în Design interior. Sunt convins că îți va fi de mare ajutor.

Cristian simte că nu are aer, dar, cu coada ochiului observă fața palidă a fetei, care pare la fel de nemulțumită.

– Nu avem posturi vacante, comentează el.

– Nu e nevoie de post. O iei pe lângă tine și o înveți tot ce știi tu, ca să o faci un membru al echipei, mai târziu.

– Nu cred că am ce face cu meseria mea în ce firmă o fi având..., începe să comenteze fata.

– Iubita mea, începe mama sa, Daniel și Cristian au o firmă renumită de consultanță și proiectare pentru accesare de fonduri de investiții. Ți-am mai povestit...

– Da, îmi amintesc..., mormăie tânăra nemulțumită, strângând pumnii în poală. Sunt convinsă că îmi pot găsi loc de muncă în domeniul meu.

– Știu, draga mea, spune bărbatul mai în vârstă, dar de ce să lucrezi pentru alții, pe un salariu de mizerie, când noi avem nevoie de tine?

Fata înghite în sec, aruncându-i o privire tânărului, care o sfredelește din priviri, ochii lui întunecați părând mai adânci decât bezna.

– Deci, Cristi, ce zici? îl întreabă tatăl său.

– Desigur, tată. Sunt nerăbdător să o învăț ce are nevoie să știe..., comentează cu subînțeles, lucru care nu le scapă femeilor.

– Te vom ajuta să te muți în chiria pe care am găsit-o pentru tine, îi spune femeia fiicei sale, încercând să evite un conflict.

– Eu trebuie să mă retrag, se ridică tânărul. Am programată o întâlnire. Când plecați?

– Peste o săptămână, răspunde femeia ridicându-se și însoțindu-l.

Merg în hol, unde se opresc, să nu fie auziți de ceilalți.

– Cristi, noi vom lipsi mai mult timp. Am o mare rugămintă, să ai grijă de Diana. Pare puternică, dar e o fire foarte sensibilă.

– Stai liniștită, Elena. Voi veghea asupra ei.

Diana urcă treptele, dar când ajunge în capul scării simte că explodează de nervi. Mormanul de genți de jos acum stă

sprijinit de ușa dormitorului ei. Expiră lung, încercând să se liniștească.

– Și, până la urmă, ce așteptări să am? vorbește singură. Să mi le bage și în dulap?

Trece cu greu peste genți, intrând în cameră, apoi împinge ușa, lăsând bagajele afară. Se aruncă pe pat, apoi privește gânditoare tavanul:

– Am cam dat cu stângu-n dreptu"! Dar de unde să-l fi recunoscut? M-am uitat doar pe profilul lui de facebook.

Simte că i se încălzesc obrajii.

– Nu-i urât defel! Pe naiba! E chiar sexy! Pfai! În ce rahat am picat!

Capitolul 2

De afară se aude gălăgie și ușa se deschide brusc, trântindu-se de perete.

– Domnule! strigă femeia care intră ca o furtună. Domnișoara spune că e sora dumneavoastră, continuă întorcându-se spre tânăra care o urmează în încăpere.

– Mulțumesc, Liliana, spune bărbatul, fără să se ridice de la birou, cu ochii ațintiți asupra fetei.

Secretara, trecută de prima tinerețe, pleacă nemulțumită, închizând ușa.

Nou-sosita privește în jur, timp în care cel de la birou o analizează din cap până în picioare. Părul șaten e prins cu o agrafă într-un coc mic. Poartă o rochie destul de strâmtă, vișinie, care se termină cu o palmă deasupra genunchilor. În picioare are balerini comozi. E surprins să o vadă purtând haine feminine, atât de provocatoare. În ziua în care a întâlnit-o pentru prima și singura dată, de altfel, purta jeanși și un pulover albastru lărguț.

– Fain birou! spune la un moment dat fata, fără să-i acorde atenție.

Bărbatul alege să tacă.

Își coboară privirea spre el și îi întâlnește ochii întunecați. Ezită pentru o clipă, apoi se apropie mestecând o gumă dizgrațios.

– Deci... ai ceva pentru mine?

– De ce ți-a trebuit atât de mult timp ca să apari? o întreabă privind-o fix.

– Mult? Au trecut cinci zile de când au plecat porumbeii!

– Porumbeii?! devine iritat.

Fata începe să se plimbe de colo-colo, mestecând și făcând baloane, pe care le sparge zgomotos.

– Am căutat loc de muncă! adaugă ea.

– Ai căutat un drac! se înfurie, ridicându-se și se apropie.

Scuipă! îi poruncește, cu palma întinsă.

Ea doar îl privește clipind.

– Scuipă, am zis!

– Mai am în poșetă...

– Ți-o lipesc în păr! se răstește nervos.

– Îl tai! ripostează tânăra.

– Atunci pe haine!

Scuipă guma în palma lui, chiar dacă e surprinsă că i-o primește, fără dezgust.

– De ce ești atât de nervos?!

El aruncă guma în coș.

– Așază-te! îi poruncește, întorcându-se.

– Nu cred că vrei! rânjește fata.

– De ce?

Ea se așază pe scaunul din fața biroului, moment în care rochia i se ridică mult deasupra genunchilor, descoperindu-i coapsele. O privește blocat, dându-și seama că nu a evaluat corect lungimea ținutei. Poate jura că dacă s-ar așeza în fața ei, i-ar vedea tot ce poartă pe sub rochie, dacă poartă ceva! Ultimul gând îl face să înghită în sec, jurând că a roșit. Totuși, e sora sa vitregă! Dacă n-ar aprecia-o pe mama ei, în clipa aceea ar da-o afară.

Înconjoară masa și se așază pe scaunul său, apoi o privește insistent. Fata își șterge rânjetul de pe față, dându-și seama că a mers prea departe.

– Nu-mi încerca răbdarea, Diana! spune el apăsător.

– Ce vrei de la mine? întrebă bosumflată.

– Eu? Să dispari dracului! Dar, datorită mamei tale, îți mai dau o șansă.

– Du-te tu dracului! Dobitocule! se ridică și vrea să plece.

Dar el o prinde pe neașteptate de braț și o trânteste înapoi pe scaun. E surprinsă de rapiditatea cu care a ajuns lângă ea. Apoi se apleacă, amenințând-o cu degetul.

– Să nu îndrăznești să îți bați joc de mine!

Tânăra tace. Nu are curajul nici măcar să respire. Individul e mult mai puternic decât ea și l-a cam înfuriat.

– Și trage-ți fusta aia, că ți se văd toate!

Îi întoarce spatele.

Fata trage poala rochiei care i s-a ridicat mult peste limita decenței.

– Nu pentru tine am luat-o, comentează cu jumătate de glas.

– Sunt convins! Doar să mă provoci!

– Pentru tine e asta!

El se întoarce și îi vede mâna ridicată cu degetul mijlociu îndreptat în sus. Începe să râdă cu poftă, așezându-se.

– Nu-mi place sexul anal, dar îți pot băga ție degetul unde preferi!

Diana simte că i se întoarce stomacul. Îi vine să plângă de nervi.

– Are cine să mi-l bage! N-am nevoie de tine!

Privirea lui o face să înghețe.

– Nu e nevoie să te mai ridici! Doar lasă-mă să plec! spune fata.